૧૫૨૪

૨૪

શ્રિ લક્ષ્મી પારવતિનો સં

તથા

કેવળરસ.

—

મોખાનાન

૧૫૨૪

શ્રી લખમીજી પારવતીના શંવાંદ.

શ્રીગણેશ શાએનમા. દુહેરો દુંદાળા કરજે દઆ ॥ ગુણ ગાવુ લક્ષગી ઊમીઆતણા
પ્રાતીક દુર પરલે કરે ॥ શુભ કામે શમરૂ સદા ॥ દો અક્ષર માત દઆ કરી ભરીઆ
અખુટ ભંડાર ॥ હરી હરને શમરૂ સદા તે ઊતારે ભવપાર. ॥ છંદ ૦॥ એકવાર સામ બન
ગએ લીલા બીસ્તારન ॥ ઘેર બેઠી લછમી બાત મનકી એ બીચારે ॥ આજ શામ બ
ન ગએ ॥ શામ બીન રહી એખીલી ॥ જાવું દીન કેમ જાઆ ॥ શામ બન ગએ મોરારી ॥
એશા ચીતમે જાણુ બાત લછમીએ બીચારી ॥ આજકો નગર જાઊ શખી કોન જોડ ૪
મારી ૦॥ આજ ઇંદ્રગેર જાઊ જાહા ઇંદ્રાણીનારી ॥ બાત ગોઠ બન જાઆ શખી એ ક-
હુમારી. દુહો. ॥ કામની નીર નાહવણ ધરો ૦॥ અસ્નાન ઊઠ અંગે કરો ॥ મલવા ઇ
દ્રકી નારકુ શણગાર શોળે અંગે ધરો. ॥ છંદ ૦॥ એક નારીએ નીરમળ નીર દીઓ ૬
પછે ઊઠકે લછ અસ્નાન કીઓ ॥ ચરણા ચુંદડી અંગે ચોળી ધરી ॥ કશી કામની શજન
બહુરે હશી ॥ એક નારીએડ બરઆણ દીઓ ॥ શણગાર તે લક્ષમી આપલીઓ ॥ પગ
પાણી તોડા બીછવાં ચરણ ॥ બહુ ગુગરૂનાંદ ગંનગંન શખી કાંશા બજાવત પાવળકી છબી
દઓને લછબનારનકી ॥ કડીઆ લોંક દોરો કમરકશી રહો બીરકે કાછ બેહોરે હશી॥ ૯
નમન ઊતારીને તેજ મલી ॥ કોટે કંઠતે હારડી હરખે ધરી ॥ ઊપર ચરણ માલાને ચ
તામણી ॥ કાણે હીર કરણ ફુલ તેજ મલી ॥ બાહો બાજરીઆની જોડ બની ॥ ગુજરાપરતે
ગોમત ગાટગડી ॥ દશ વેહેડને અંગુઠડી ॥ પોચી માહેપર વાલી મલી અતી રાખડી માતે ર
તન જડી ॥ એશા શીશ બનાવનકી આ સુંદરી ॥ જાણે ઊજવળ ગંગામો વેણી પડી ॥ ૪

(લખમીજી પારબતીનો સંવાદ)

તુરંગ બીચ માહાજુમ નારે ભરી — દુહો ॥ — શણગાર નાર અંગે શજી ॥ કરદર પાણ લીઓ હાથ ॥ મગ્ન થઇ તબગાંતુની દેખી રૂપ રીજત ॥ એક ઊત્રી કરણકી લછ મી એશોં નામ ॥ શણગાર ધરીને સુદરી ચાલી ઇંદ્રકે ધામ ॥ શાન્ત્રી એ રથ શંજ કરે ॥ જોડા બેતો બાર પવન વેગે સાચરીયા ॥ પછી જાતા ન લાગી વાર ॥ છંદ ॥ પછી ઊઠકે ઇ દ્રઅગારા ચલી ॥ પછે ઇંદ્રકી નારકી દાસી મીલી ॥ અપને ઘરકું લછ આવતહે ॥ કછુ આદરભા વબનાવત હે ॥ પછી ઊઠકે અંગન ઝાડૂ કીયો ॥ બેહોતબાત બીછાના બીછાય દીયો ॥ આલી શાંચો તે મુખમલકો તકીયો ॥ સોગાશન આસનશજ કીયો ॥ એક સોવણ થાળ મોતીએ ભરી ફુલકી છાબ તૈયાર કરી ॥ અબ દેખત રાહુબટી સુંદરી ॥ લછ કાહુન આવત સતાબ, રી ॥ દુહો ॥ પણ આવત દેખી લક્ષમી ॥ તબ ઉઠી ઇંદ્રકી નાર ॥ કરી બધાઇ મોતીએ ॥ આરતો દક લીએ બાત્ર ॥ છપો ॥ કુશળ હે ગોપ ગોવાળ ॥ કુશળ હે ગોકુળ ગીરધારી ॥ કુશળહે બ્રીજકો શાથ ॥ કુશળહે બ્રીજકી નારી ॥ પણ કામની કુશળ કીરતાર ॥ સકળ સંસા ર હે ॥ કહે લછ ઇંદ્રાણીકુ તેરા કુશળ પતી પરીવાર હે ॥ ચોપાઇ ॥ એટલે સમે જહાં ઇંદ્ર દ રબાર ભરાયો ॥ માળા તેત્રીશ કરોડ શેસ અઠયાશી આયો ॥ નરત કરે ત્યાં નાયકા ॥ સુ ભ રંભા જસધારી ॥ તાલ મ્રદંગ ને ચંગ ॥ ઓર ઊપંગી જારી કોણ નાદકોરંગ ॥ સબદ સારંગી સોહીએ તંબુરે બહુ તાંન ॥ જુગતમાં જરી સોહીએ ॥ તાગે ઇલિના હોને લગી ॥ નાચનારી રંભાજ રહી ॥ ઇંદરાણી કોમન ગયો ॥ પીયુ સભા બેઠી તહીં ॥ દુહો ॥ ચતુર ના ર ચીતમાં લહયો ॥ જે ચીત ઇંદરાણી ઓર ॥ પુરાણ પીયાકે કારણે પીંજરગા પોકાર, છંદ ॥ ધીક જીવડા જહાં બેઠવો ॥ જહાં નહીં મગન મને ॥ ધીક જીવડાં જહાં બેઠયો ॥

(લખમીજી પારવતીનો સવાંદ)

જહાં પરેમ પ્રીત નહીં પ્રાણે ॥ ધીક જીવડાં જહાં બેડવો ॥ જહાં એક ચીત દો ઠામે ધીક જીવડા જહાં બેડવો ॥ જહાં નહીં આદર કે માને ॥ એસો ચીતમે જાણબાત લક્ષમીએ બીચારે ॥ હવે કોણ ઘેર જાઊં ॥ સખી કોણ જોડ હમારી ॥ આજ બ્રમા ઘર જાઊં ॥ જહાં સાવીત્રી નારી બાત ગોઠ બન જાય ॥ સખી એ જોડ હમારી ॥ દુહો ॥ બ્રમાનો ભાંગે ગડે ॥ પલક નહીં પરવાર બાત ગોઠ કાંસે બને ॥ જહાં નવરી હે નહીં નાર ॥ છંદ ॥ એસો ચીતમે જાન ॥ બાત લક્ષમીએ બીચારી ॥ હવે કોણ ઘર જાઊ ॥ સખીરે કોણ જોડ હમારી ॥ આજ સુંજ ગર જાઊ ॥ જહાં રત્નાદો નારી ॥ પણ કંથ નહીં બીસરામ ॥ નાર નવરી કહાંસે પાવે ॥ સદા મુસાફર એ ફરે ॥ જહાં ગોઠો નહીં આવે ॥ દુહો ॥ તીન લોક તારણ તરણ અગમની ગંગા જાકી ગતી ॥ નવરી નારી રાની ॥ એક શંકરને ઘેર પારવતી ॥ છંદ ॥ નહીં દાવણીઆવ લેવ[illegible] નહીં ધેનકુ આટાવણો ॥ નહીં બાછરૂ ધવરાવવો ॥ નહીં પુત્રકુ હલાવવો ॥ નહીં. કંથકુ જગાવવો નહીં ઝાડવો નહીં ઝુડવો નહીં રાંધવો નહીં સીંધવો નહીં ખાવવો નહીં પીવવો ॥ દુહો ॥ હરી ફરી એક નાદીયો ॥ બાંધ્યો શીવને દ્વાર ॥ પતરભર પાણી પીએ ॥ કલ્લા ભરકર ચાર ॥ એસો કામ ઉમીયા કરે ॥ ઓર કછુ નહીં હોય ॥ જોગી જંગલમાં વસે ॥ કંદ મુનમુળ ખાય ॥ પારવતી કું કું મીલું ॥ ફીર બીસરામ હાં થાય ॥ ચાલો જીવડા ઉન ઘેર ॥ જહાં બાત ગોઠબન જાય ॥ છંદ ॥ એસો કરકે જબ લછ ચલી ॥ તબ પારવતીકી અંગના મલી ॥ અપને ઘરકું લછ આવતહે ॥ કછુ આદર ભાવ બનાવત હે ॥ પછે ઉઠકે અંગન ઝાડું કીયો ॥ બોત બાત બીછાના બીછાય દીયો ॥ આલી માંડયો તે મુખબલકો તકીયો ॥ સીંગાસન તે આસનરાજ કીયે એક, પાણીની તુંબી જળે ભરી ॥ ઉપર મ્રગકી છાલ બીછાય દીઇ ॥ ફુલ ફુલડી છાબ [illegible]

(લખમીજી પારવતીનો સંવાંદ)

કરી ॥ અરગ પાત્રકી પુંજા તૈયાર કરી ॥ અબ દેખત રાહા ખડી સુંદરી ॥ લછમાહ ન આવત સતાબરી ॥ દુહો ॥ આવત દેખી લક્ષમી ॥ ભલે પધારીયા સુંદરી ॥ દુરબળ જોગી જાનકે ॥ દયા બોત અમપે કરી ॥ તબ કહે લક્ષમી સુણોહો ગવરી ॥ બેહેન કા કરો બડાઇ અમતમ દેનો એક હે ॥ એક મીત્ર દો ભાઇ ॥ છપો ॥ બડો લછકો માન લછકુ સબકોઇ મોહે ॥ લછકરે અવાંસ ॥ લછ ઘટ કોટ બનાવે ॥ લછકુ ચોરી કરે ॥ લછશુ મેહેલ ઉઠાવે કહે ગવરી શુણો લક્ષમી ॥ માહામનોહર લછકો ॥ જાકે ઘર નહીં લક્ષમી ॥ ધીક અવતાર તેહકો ॥ જબ લગના હો તીલ છ ॥ તીલ છમાં મહીઆરી ફેડાવે ॥ જબ લગનો હોતીલછ ॥ કામળી કાળી હોડી ॥ જબ લગન હોતી લછ ગાઓ ॥ ગોકુળકી ચારી ॥ આઇ જબ લક્ષમી આંગણે ॥ તબ ભયો તીભોવનપતી ॥ કહે ગવરી શુનો લક્ષમી ॥ માહા મનોનર લછકો ॥ દુહો ॥ તમ સબ સતીઅન મે બડી સતી ॥ સુંદરી સોળ હજાર ॥ તમ પટરાણીશી કૃષ્ણકી ॥ તમ શરશો એ પટ છપો ॥ આસન બેઠી આએ ॥ નજર મોદીશા ફીરાવે ॥ એક કોડીકો માલ ॥ મદીમાં નજર ન આવે ॥ સીગી સેલી રણતુલ ॥ ઓરરૂદ્રકી માળા ॥ પડે સરપકે હાર ॥ બોત બાંધ્યા બાંટ રસાળા ॥ ભરેલોભાંગકો માટ ॥ ભભાટો ઢીંગલો ભારી ॥ સંકરકી એ સાહેલી ॥ દેખ લક્ષમી એ બીચારી ॥ સબ મડીઅનકો માલ ॥ જાય બજાર બેચે ॥ કોડી ન દેવે દામ ॥ ફરી ઘેર પીછો આવે ॥ પોલત એ દરબારમાં ॥ બાંધ્યો નદીઓ બારણે ॥ કહાવત કંથ બ ાબરી ॥ જો કેણુ કર્મ કે કારણે ॥ મોંડે કહયો ન જાય ॥ દુઃખ ઊમીયાકુ આવે જેશી કુપકી છાંય કુપમહા સમાવે ॥ આલી તેરો ભીખમંગન કીથ ગયો ॥ બેન બળી રાયદ્વારે ॥આલી તેરો પેસો ઇઠારણ હીઠ ગયો ॥ ઓ વંદ્રાવન ચોર ॥ પડો લગો પરતાપ ॥ પડો ઝુમનાને આરે ॥ આલી તેરો સં

(લખમી પારવતીનો સવાંદ)

ખ બજાવનકીઠ ગયો ॥ વનમાં સંકટઅરે ॥ છંદ ॥ તબ કહે લક્ષમી શુણ હો ગવરી ॥ તમ બાત કહીશો મુજકુ ગમી ॥ તમતાત જંગનકો ભંગકીઓ ॥ તમતાત કોશીરછે દલીઓ ॥ તમ મેહે શો બડ.ઈ ઇતની કરો ॥ તુમ પથર પેટ જનમળીઓ તબ કહે ગવરી શુણુકોગછમી ॥ તમબાત કહી શો મુજકુગમી ॥ તુનો લક્ષમી છોર દધીકીરેશીતા ॥ તારે સમુદર શારખો છેરેપીતા ॥ તારે મછ શો ભાઇનેકછશો ભાઇ ॥ ધનતર મીત્રી ઓહોતબડાઇ ॥ એક કામ દુરગા છે બેન તારી ॥ એક નાચે છે રભા જશ ધારી ॥ તમ મોહોશે બડાઇ ઇતનીજ કરો ॥ તબ મોહોશે બાત તો કહેન પડ દુહો ॥ તુ પનોતી પીહેરની ॥ પીહેર બડો પરીવાર ॥ કહે ગવરી શુણો લક્ષમી મે કાહુા બાત તરવાર ॥ છંદ॥ આલી તુનો રાઅકુ છોડરંકકુ આવે ॥ રંકકુ છોડને રાઅકુ જાવેકામની ચંચળ તુરે કાહાવે ॥ મે તેરી બરાબર કાહાસે આવે ॥ તબ કહે લક્ષમી શુણો ગપરી ॥ તુનો જોગીકી નાર સદા નવરી ॥ તેરે જોગી પીઆકુ મે જોગીં કહો ॥ તામે દુખ ઇતનો કેરો ભયો ॥ દુહો ॥ તે જોગીકુ જોગી કહો તબ આહીર કુ આહીર ॥ તામે દુખહે કાએકોદાનો એકશરીર ॥ જોગી જંગળમાં વશે ॥ જંગળ વશે આહીર ॥ તામે દુખ હે કાએકો દાનો એક શરીર ॥ છંદ— આળી એક હરીને એક હર ॥ દાનો બંધવહે બરોઇ બરા ॥ આળી તબ કેરે તેરો નહીં બની ॥ તબ જુદો રહો તેરો મેરા ધણી ॥ દાનો બંધવ ભાગવે મલીઓ ॥ કોને ફાટ ફટ એ નહીરે એ ॥ તેરા કંથકુ ગોકુળ ગામ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ કાશીકો ધામ લીઓ ॥ તેરે કંથકુ વંદ્રાવંદ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ કંદલી વંન લીઓ ॥ તેરે કંથકુ પોહોરણ પાટ દીઓ હીરે શીવકુ નાગકો હાર લીઓ ॥ તેરે કંથકુ શીર તીલક દીઓ ॥ મેરે શીવકુ અખુટ ભભુત દીઓ ॥ તેરે કંથકુ મોર મુગટ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ જટાકો મુગટ લીઓ ॥ તેરે કંથકુ વા

(લખમી પારવતીનો સંવાદ)

હો ગરૂડ દીઓ ।। મેરે શીવકુ વાહન નંદીલીઓ ।। તેરે કંચકુ માશ-બશત દીઓ ।। મેરે શીવને શાવણ માશ લીઓ ।। આલી કાહા કમીને બે ચલીઓ ।। દુહો ।। તબ કહે લક્ષમી શુણો, હો ગવરી ।। તુ બાત વીચારી બોલ ।। શ્રાવણ કાહાશે હો રાખી ।। કઇ બશત રતકી તોલ

છપો- તીનના શુણ માશ બશંત શમે ।। જામે ગોપી ગોવીદ બશંત રમે ।। પીચકારી તે ઉડે કેસરકી ।। છબી જોડ રમે પરમેસ્વરકી ।। રંગ લાલત માટે લાલ લતા ।। ફુળા વનમા કેશર આલુ શુતા ।। દુહો—કોકીલા ટઉકા કરે ।। ગુંડે ભમર ભમંત ।। ધન વંન્દ્રાવન ભુમીકા ।। જહા હરી રમે બશંત ।।આલી એહ બશંતકી શાહેબી ।। એહ બશંતકો મુલ ।। હરખે હોલી પુજીએ ।। પુકલ ઉડત ધુલ ।। પણ વશંતકો વરણવ કીઓ ।। જેશી અગની જાલ ।। પણ શોભા શાવણ માશકી ।। જાહા શગલી બાતકો શકાળ ।। છંદ—ગીણતા શુણ શાવણ માશને ।। જાહા ઊંચેથી વાદળ નીચે નમે ।। જરન જરન બહુ નીરજમે ।। જાહા ઠાલા શરોવર લેહેર ભરે ।। પીઉ પીઉ બપૈઆ શબદ કરે ।। ધર ઉધર અંબર ઊર ફરે ।। ગળી ગોરૂ તે લીલાગા શચરે ।। હળ નાગત ખેકત ખેતી કરે ।। ઘેર ઘેરતા વેદ પુરાણ કથા ।। શુ જાણ જશ કરમ કો લેશ વ્યથા ।। ઘણાણ શીવ દેવળ ગંટગણા ।। શખી શાવણ માશમાં કાઇરે મણા ।। — દુહો — તબ કહે લક્ષમી શુણ હો ગવરી ।। તુ ળડી હમારી શાથ ।। શીર ધરાવુ ટોકરી ।। છીના લવુ કંઇલાશ ।। પણ કઇલાશ મારા કરમકો ।। શંકર શીર ભરથાર ।। તીન લોકમાં કો નહી ।। હમ છોડાવન હાર ।। પણ રીશ રૂદેમા બહુ ધરી ।। આઇ લછમી વાશ ।। કહા કહુ કીરતારકુ ।। જે શંકર દીઓ કઇલાશ ।। નારદ મન ભગવાનનુ ।। લક્ષમી શમરણ કીધ ।। નારદ કહે લક્ષમી શુણો ।। કોણ લહુ તમારી શાથ ।। જઅ કહુ

લખમી પારવતીનો સંવાદ)

તારકુ ॥ દુર ધરાવુ વાશ ॥ લક્ષમી કહે નારદ શુણો એક હમારી વાત ॥ હું ગઈતી કઈલા માં જોગણ લડી હમારી સાથ ॥ તબ નારદ કહે લક્ષમી શુણો જેશી શીવકી જોબ ॥
-છંદ— મોજુબ મગ આશાનપાં તબ ઉઠ ચલે કઈલાશમાં ॥ ભરાવી ખાવે જંત્રકી | જાવે તાન તંત્રકી ॥ જાહા બેઠીથી ગવરી તાહા નારદ આવે ફરી ॥ ઊઠી ભોમાનવાએકે | જ લીધો બધાએકે ॥ દુહો ॥ અરઘપાત્ર પુજા કરી ॥ અતી આદર અતીમાન ॥ ગવરી કહે નારદ શુણો ॥ આજ ગર આવે ભગવાન ॥ છંદ ॥ તબ બોલે નારદ રૂષી ॥ તુનો આદશ સતીમા શરવશતી ॥ તુજ થકી મોટી કોઈ નાર નથી ॥ તને જોગમા આ જુગચાર કહે ॥ તારો પાર પરમેશ્વર નારે લહે ॥ તારે ગેર ભંડાર કુબેર તણો ॥ તારે એક બાતમાં ... મ ણા ॥ તારા પીઊમા કાંઈ ઠોર નહી ॥ તેતો તુજને કેમ ગમેરે શહી ॥ દુહો જાવો નારદ કહો દ્રશણને ॥ જાહા ગણેરીનાર વળી ગવરી કહે નારદ શુણો ॥ તમો જુઠી વાત લઈને ફરો ॥ જગડો ગાલે ઘરે ગરે ॥ તમો ડરાતાથી બળો ॥ તબ ભાગી નારદ રૂષી ગયા ॥ આવીઆ લક્ષમી પાશ ॥ મે નીદા કીધી શીવ તણી શતીએ દીધો શરાપ ॥ તમ લક્ષમી કહે નારદ શુણો એ શુ કીધુ નાથ ॥ શે નવ ગયા શીવજી ભણી ॥ એછે ભોળો નાથ ॥ રૂષી નારદ આવા ત હી ॥ શીવજી કેરી પાસ ॥ એક વચન એશો કહુ ॥ જે ઊઠ ચલે કઈલાશ ॥ છંદ ॥ જોગીડા યકુ વનમાં તપ કરે ॥ જોગી કાયકુ વનમાં ધીયાન ધરે ॥ તારી પારવતી તો પીયર ગઈ ॥ તારા કઈલાશમાં તો કોઈ નહી ॥ તારો નંદીઓ બરાડે તા ઘાશ નહી ॥ એવી નારદે તો જુઠી વાત કહી ॥ તેતો શંકરે કાને શાત લઈ ॥ જટક સાદડી કરી ॥ પટકત પાવડી તાહા હાથ ધરી ॥ જટક પીતાબર હાથ ધરી ॥ ભોળોનાથ ચાલો કઈલાશ ભણી ॥ તારે માતાએ મોહીની રૂપ

ધરી ॥ અરધપાત્રકી પુજા તઇયાર કરી ॥ એક ફુટેલી ગાંગર ભાંગે ભરી ॥ નંદીઆને નીરેલી ગારાગાણી ॥ ભોલેનાથ આવ્યા કઇલાશ ભણી ॥ તબ પારવતી પીઉકી પુજા કરે ॥ તબ શંકર ઉલટા રોશ ધરે ॥ કહે કશો વાક નથી હુ નારી તણો ॥ હુનો વાતના જાણુ પીહેર તણી ॥ મારે માથે છે તમ સરખા રે ધણી ॥ એવા જુગતે જુગતે વચનો કહ્યા ॥ તયારે શંકરનો અંગ ટાઢો થયો ॥ તારે શંકર ભોળો મશાન થયા ॥ આપણે ગરકુ જો આગે લક્ષમી ॥ કાઇ બાત કહીશો નહીરે ગમી ॥ પણ એણીએ શકર ભીખારી કહેતયારે મે પણ નાથ ભીખારી કહ્યો એમ બોલતા બોલતા રોશ થયો ॥ દુહે ॥ તબ ગવરી કહે સવામી શુણો ॥ એક હમારી વાત કહો મોટા કઇલાશપતી ॥ કે મોટા વઇકુંઠ નાથ ॥ છપો ॥ વનમા જઇને તપ કરૂ ॥ ને તે ધાંને હરીનુ ધરૂ ॥ વળી વનમા જઇને તપ કરા ॥ તે ભગતીએ વીઆચરવા ॥ દુહો ॥ ભરણ પોશણ ભગવાનએ અનજળ એને હાથ ॥ આશરો એના નામનો એ મોટા વઇકુંઠ નાથ ॥ એટલે કરશણ ગરે આવીઆ ॥ ગરમા દીપકનો ॥ અગુગટો ગાલો નારીએ રોશ ગણો મન માહે ॥ કરશણ કહે લક્ષમી શુણો ॥ કોણ લડુ તમારી સાથ ॥ વાસત જાવુ પ્રીજ તણો કાઢી મુકુ આજ ॥ લક્ષમી કહે શામી શુણો ॥ એક હમારી વાત ॥ હુ ગઇતી કઇલાશગાં ॥ જો ગણ લડી હમારી સાથ ॥ લક્ષમી કહે શામી શુણો એક હમારી વાત ॥ મોટા કઇલાશપતી કે મોટા ત્રીભોવનનાથ ॥ હરી કહે મોટા હરી હર રાય ॥ અમ તમ દોનો એક હે ॥ દેહ જુજવા ધાય ॥ છપો ॥ મે જનમ ધરીને શુ કરૂ ચારી ગોકુળની ગાય ॥ બાળી મુને ભશમ [ક રે ॥ મને શીવજી એની પાઅ ॥ પણ ભંડારી કુબેરનો મુને શીવનાથે કીધો ॥ એક કુચીનો આરડો મુને શીવનાથે દીધો ॥ દુહો ॥ પણ ભરણ પોષણ ભગવાન એ ॥ અનજળ એને હાથ ॥

આશરે એના નામનો એ મોટો ભોલો નાથ ॥ લક્ષમી પારવતી એક છે જુદા નવ કહેવાય ॥ કરજોડીને વીનવું દાશત હમારો કસ્તુરચંદ ગુણ ગાય ॥ ઇતીશ્રી શવાદ લખમીજી પારવતીનો શમપુરણ થઓ છે ॥ પ્રરત પ્રમાણે લખી છે કાનોં માતર તપાશી વાચજો દેશાવરથી એ પત્ર મળવાથી આગળની હતી તેજ સુધારી છે.

શ્રી કેવલ રશ લખોછે.

—:o:—

શ્રીગણુશ શાએનમા શ્રી ગરૂ શ્રેએન માહા ॥ અથ શ્રી કેવળ રંસ લખો છે (છંદ મોતીદામ) પરથમ પરણાંમ તુજ ગણેશ ॥ શામી શુધ બુધ આપો ઉપદેશ ॥ હરી ગુણ ગાવાંની જે મને હાંમ ॥ મુજપર કરી દઆ કર ઉતમકામ ॥ શાંમુ જુવો શામી કહુ શીશનામી ॥ ન પરથમ ગણપતી તુ પરણાંમી ॥ ઊમીઆ સુત કરો એવો ઉપગાર ॥ આવો શરણુ શેવક પાણુ શો પાર ॥ જાણી દીન દયા કરજો દઆળ હું અજાણો બુધીવનાનો બાળ ॥ ઘણા ઘણા ગુણુ આપો ગુણુવંત ॥ શોભે શુંઢ સુંદર ઉજવળદંત ॥ ચતરં ભુજ ચીતમાં રાખોની ભેદ ॥ આપો બુધી રૂડી વખાણવા વેદ ॥ માહારા મનમાં હરી ઇછા છે ઘણી ॥ હું ગાઊ ગંદ ગોવીંદ તણી ॥ શરસવતી માતા જુવો મુજ શાંમુ માહારા કઇને ચરણે શીશ નામુ॥ આપો મારી માતા અવીચળ વાણી ॥ કરો કરપા જન શેવક જાણી ઉગારો ડુબુ છું આ ઓવારે ॥ તમ વના સંસારમા કોણુ તારે ॥ જમયાએ વશીને કરો જતંન ॥ આપો મને ઓલખી રાંમ રતન ॥ પુરો

(કેવળ રસ.)

મનોરથ મારા મન તણા ॥ તે આગળ શેવક બીચારા છે ઘણા ॥ આપી વેદ વાણી કહુ. કર જોડ ॥ કવીજન મુને કો નહી દે ખોડ ॥ આપો મારી માતા અવીચળ વાણી ॥ ને ગાંઉ ગુણ હું ગોવીંદજીના જાણી ॥ સરસતી માતા જુવો મુજ શાંમુ ॥ ને કરો દયા હવે પ્રભુજીને હુ પામું ॥ ગુરૂ પ્રતાપે જો હુ ગુણ ગાંઊ ॥ માહારા જીવ પ્રાતકી પાવન થાઉ ॥ હરી તાહારી ગત હું એક ન જાણું વાણુ દીઠી વાત શીવાલાજ ખાણુ ॥ દેખાડો દયા કરી દીંન દયાળ ॥ ને પરગટ થાવ ગોકુળ ગોવાળ ॥ આવો મારી દ્રષ્ટે હો પ્રાક્રમ તાહારા ॥ હવે વાલા જોજો વખાણ તમે મારા ॥ ઘણા દીવશ રહા તમે છાંનાં છુપાઈ ॥ હવે કરૂ પ્રગટ રામદવાઇ ॥ અજાણા નર છો જ અંતરજામી ॥ આવો હોમ સીએ કાનડ કાંમી ॥ પરદો પડો કર તીકમ તારો ॥ તુપુર મનોરથ મોહન મારો ॥ હવે નહી ચાલે કરે હેઠણાહી ॥ પડશે ભોગવવું જે માથે વણાહી ॥ નાઠે નહી છુટકો હો કાનજી માહારા ॥ હવે ગુણ ગાઆમે તીકમ તારા ॥ હજુ શુધી હુ રહ્યો થડ જાલી ॥ તું ગોવીંદ છે માહારે ગાડડી વાલી ॥ તુજ વીના ધણી બીજો નહી કોઇ માહારે ॥ ગણે તો ગોવીંદ હું દાસત તીહારો ॥ માટે માંન મેલી આવો પ્રભુ પાશે ॥ ઘણા દીન રહયો તમારી હુ આશે ॥ વાઅદ વાઅહે વીઠલ સુવાહે ॥ દલાશો દઇને સુનથી ધરાઓ ॥ હવે શામી ભાળ શામું ॥ તારે ચરણે શીશનામુ ॥ તાહારો પાર ત્રીકમ કેમ પામું ॥ કરશો કૃપા તારે થાશે કલાણ ॥ કહુ તારો મારાં કહુ રાજની આણ ॥ હવે રાખીએ નહીં અંતર આજ ॥ મનમા મેહેર કરો માંહારાજ ॥ આવ્યો છઊ શરણે વાહાલા તારે રખે રીશ રાખતા અવગુણ જોઇ ॥ અવગુણ અનેક હાએજ માહારા ॥ તોએ ગુણ ગાઆ મે ત્રીકમ તરા હુ લાજ છે લક્ષમી વર તુને ॥ આવી આપ દરશણ મોહન મુને ॥ હવે નહી ચાલે કરે ચા

(કેવળ રસ.)

ચુરાઇ ।। ઘણા દીન ચુકયો તે વીઠલ વાહી ।। હવે કેમ અંતરજામી રહુ અલગો ।। ટોટો પડો તારે પાલવે હુ વલગો ।। હશે તો હેઝી તો ઝીતો મોટા તણી મોહન એવી છે રીતે ।। મોટા હોયતે કાંઈ મંન વીચારે ।। હથોડીને આમ મારીએ અંધારે ।। ભંગત શુ ભોલા રહીએ ભગ વાને ।। કશો નવ રાખીએ ગર વગુમાંને ।। કપટ નહી કરીએ હો કાનજી કાલા ।। ચુકી દાને મોહન અંતના ચાળા ।। ચતુરાઇએ ઘણે ઠેકાણે ઠગાઆ ।। બળીરાય અને બાધતા આપે બંધાંઆ ।। શાચુ કેતા શાંમી રખે ચડે રીશ ।। તમે પોલીઆ થઈને રહયા જુગદીશ ।। તાહા કરૂણા મનોરથ ઓ ચવશો ।। તારે તેતો લીધો વીપ્રનો વેશ ।। જાઓ જંન નહીં માંહા દુ ખ દીધુ ।। પાદી દંત શોવણનુ દાન દીધું ।। ઠગતા ઠગાઆ નીરજંન નાથ ।। તેને દન દેવુ પ ડુ ફરી હાથ ।। આતમારામ એવો અમરીખ ।। દીધો શરાપ આપ હુકમતે શીખ ।। તેમાં શીક મારી કરી કીરતાર ।। તે માટે તમે લીધા દશો અવતાર ।। પ્રભુજી ચુકો મનનો પંડપંચ ।। વનમાહે મોકલા પાંડવ પંચ ।। શતીનાર દ્રુપતીનાં ચીરકાડા ।। નવશે નવાણુ તે પ્રભુ તે પુરાપાડા ।। તારો પાર ત્રીકમ કેમ લાવે ।। મુઢે ભરી એખલે એક બાધે ।। ણુટે નહી ખેત આવે નહી આંચ ।। ભરે શરોવરે સુડો ભરે ચાંચ ।। માહા મેઘ ધારા તણી કેમ તુટે ।। દા રીઆના ઉદ કહુ લેચાન ખુટે ।। જીભ્યા માહારીએ કશુ જાણે વખાણી ।। નહી શમરથ હુ શારંગ માણી ।। શાંમી શેશનાગ કરે અસતુતી એવી ।। શોભે ફેણ શહેરતખ બેજીભ્યા જેવી તારો પારતો હો પ્રભુજીન પામે ।। જીભ્યા માહારી એક વખાણે શુરાંમ ।। કંથનકી ડીન શુણી કીરતાર ।। પુરણાનંદ પુરણ અપરંમપાર ।। નથી ઠોર ખાલી તુજ વનારેશ ।। રજતજ માંતુ આપ આલેશ ।। અવની આકાશ જળ માહે જેવો ।। પવન અગ્નીમાં તીકમ તેવો ।।

(કેવળ રામ.)

પથર માંહે પુન પવીત્ર ॥ શુકાલીલા માહે તુ ભુંદર ભીંત ॥ શંપત ધાત શે ત્રણ માહેતુ ॥ શાં મી વાસુદેવ વીતી કહુ શીરાનામી ॥ ઘણા દીન તે મને ભુલો ભમાવ્યો ॥ ભલો ભેદ રાખીને રંગે રમાવયો હવે તુમે જાણ્યો દયા થકી દીઠો ॥ તુંહે આદ અંત લગી માહા મીઠો ॥ ચા લ ફેર છે ॥ તુહી નીરાકાર નીંરંજન દેવ ॥ તુંહી કીરતાર માહામાદેવ ॥ તુહી અલખ અપાર અે ભેદ ॥ તુહી પુંરાણ કુંરાણને વેદ ॥ તુહી બ્રંહમાં એ પુરંદર હીસ ॥ તુહી દીગપાલ દસે જુ તદીશ ॥ તુહી બુદ્ધો બાવનવીર ॥ તુહી પરમેસ્વર મોટોવીર ॥ તુહી દેવદાનવ આપો આપ તુહી માહા શીતળ તાપોતાપ ॥ તુહી સુખ દુખ વલાવ ધહાંણ ॥ તુહી લખ ચોરાશી ચારે ખા ણુ ॥ તુહીં અવની પતીમા અબધુંત ॥ તુહીં સુખ દાઇ દાનવ કેદુત ॥ તુજ વીના ઠાલો નથી કાંઇ ઠાંમ ॥ તુહીં રૂપ કારણ કેવળરાંમ ॥ તુહીં ગોવીંદ તુંહી ગોપાળ ॥ તુહીં બ્રીજબાલ તુહીં માહાકાળ ॥ તુહીં અંતરાપત અંતા અવક ॥ તુહીં પેલામાં રંકામારંક ॥ તુહીં નીકલ કંકલક કલાણુ તુહીં માહાજાણુ અજાણુ શુજાણુ ॥ તુહીં નરનાર વેહો ખસંત ॥ તુહીં પ્રભુપાર અપ ર અનંત ॥ તુહીં કુરન કર કાનકરૂપાલ ॥ તુહીં દુખભંજન દીન દઆલ ॥ તુહીં પુરણાંનંદ પ્રાણજીવન ॥ તુહીં ચંદ્ર સુરજરહેણીદીન ॥ તુહીં વનશાપતી ભાંર અરાડ ॥ પ્રભુ તારો કો ઇ ન પામે પાર ॥ તુંહી રાંક રાણો રણછોડરાય ॥ તુહીં ધરમ કરમ નેના અનાઅ ॥ તુહીં પરમેશ્વર પુનને પાપ એકાએક અનેક આપો આપ ॥ તુહીં મનમોહંન માને બાપ ॥ તુહીં અતી અનેર ડોજાપ ॥ તુહીં તરૂવા તુહીં તરસુલ ॥ તુટી થડ ડાલ તુહીંમાં મુલ ॥ તુહીં મા હા ધોરી ધરંધીર ॥ પાપી તુપર ઘટ શામ શરીર ॥ તુહી દઆવંત છું દીંન દઆલા તુહીં માહા દુસ્ટ દુરીંજન કાલ ॥ આ સંગતે આવ ગણેરી આશા ॥ તુહીં ભરપુરણ તુહી ની

(કેવળ રસ.)

રાશ ॥ તુહીં અલ'ગાનો અલગો આમ ॥ વલગો આવે આંતમારાંમ તુહીં ન્યારા ન્યારો નાથ ॥ તુહીં કીડી કુંજરકા અરસુર ॥ તુહીં દાતાર ભક્ષો ભરપુર ॥ તુહીં લોભી લંપટ કપટ કુડ તુહીં હીરાવેદ હરી માહા મુઢ ॥ જાણો જાણ તુહીં માહા જુગદીશ ॥ અજાણ્યા આગળ ધુણે શીંશ ॥ તુહીં ઘર આગણે ઘણે ગાટ ॥ તુહીં વલી વહો બારેવાટ ॥ શેરડીએ ચાલો હો શુંદર શાંમ ॥ અવલા નવ થઈએ આતમારામ ॥ તુહી અંદ અંતલગી વલી એક ॥ તાહારી ત્રીકમ મોટી ટેક ॥ તુહી ત્રીભોવનમાં ત્રીકમ ॥ તને તાહારી ગોવીદ નથી ગંમ ॥ આમ નવ ભુલી જઈએ આપ ॥ વાહાલા બહુ ખેલા છો આપ ॥ ઢાલ ॥ કરો લીએ જાલમાં ડીજેમ જાણી ॥ રહયો પટદે પરમેસ્વર પાણી ॥ ગુથતા સુગુધી ફરતી ફરીને ॥ રહો મુઢ મુરખ માહે મરીને ॥ એવી તે ઉપાદ કરી છે અનેરી ॥ ગટ ગટ માહે રહયો ગટ ગ્રી ॥ એક કણથી કણ અનેક થાએ ॥ તેતો કેમ જુજવા જાણ્યા જાએ ॥ તેમા તું એક અનેક અપાર ॥ પ્રભુ તારો કોઈ ન પામે પાર ॥ કાલા વાલા કરતા કઠણ કેમ થાવો ॥ તુ શેશને શાથરે શુ શુહી રહયો ॥ આવી આપ દરશાંન મહાદન જાણી ॥ જોજો વાહી રાખશો રૂખમણી રાણી ॥ શોળ શેહેરત સુંદરીઓછે સંગ તારે ॥ તેમાથી અદખી વળી કો અવારે ॥ કોઈનુ કહ્યુ કાને ધરણી ધર ધરશો ॥ તાહારે માહારૂ કારજ કાહા થકી કરશો ॥ વીચારવાન રહેશો વીઠલવાત ॥ ગુણઅવગુણ ન જોશો નાથ ॥ જોજો માહારા વાલાજી લાગશે વાર ॥ જાણી જન સેવકને કરજો સાર ॥ મેહેરેમાં આવીએ દીનદયાળ ॥ નઈણે નરખીને થાવું નાહાલ ॥ તારૂં મને મુખ જોયાના કોડ ॥ આવો રંગ રસીલા રણછોડ ॥ હું તો માહા રાંકછુ રામ ॥ આવો શરણે ઉગારો શુદરશાંમ વાલા મારા વાલીએ માહરા વાન ॥ દરશાન

(કેવળ રસ.)

કેઇ દીજીએ દાન ॥ અનાચક આવી જાચેજીએ ॥ ઘણું નથી માંગતો કાનજી કોય ॥ દશરાણું
દે રાણુછોડ રાય ॥ તેમાં તારા બાપજીનું શું જાય ॥ નથી એક દોકડો બેસતો દામ ॥ શંક ત
ણું કારજ થાશે રામ ॥ મનમાં મોહન કરવી મેહેર ॥ તારી લક્ષમી વર મોટી લેહેર ॥ લેહેરો
માં આવીએ દીન દયાલ ॥ નઇણે નરખીને થાવું નાહાલ ॥ કાનજી કુદા કલજુગ માહે ॥
નહી છેક શું આમન મેગ થાય ॥ કદાગ ન થઇએ કાન ગોવાળા ॥ તમો છો ભગતના પ્રા
તી પાળ ॥ બરદ બાના તણું રાખવા ગાજ ॥ દશે અવતાર ધરા કોણ કાજ ॥ સેહેતો માહ
રૂ તનમન સુંદર બેડું ॥ ભગતોને કારણે તે માહા દુખ વેઠું ॥ ધરૂ મેનાનું રૂપ આપે આ
ભેદ ॥ શાંખાશુર મારયા ॥ વાસવાવેદ મલા દેવ દાનવ શાગર તીર ॥ મથયો મહી શાગર ॥
રગુર્ઠ ઠાં॥ ધરૂ ॥ રૂપ કછબ કરૂ જતન ॥ ચતરૂ ભુજ કાઢા તે ચઉદ રતન ॥ વલી વલી વેહેરા
નું ધરીયું રૂપ ॥ ભસો હરણા કંશ મારે ભુપ ॥ ડીઢા ઘેરેહમાં અવની રાખી જમ ॥ પ્રભુ
પેહેલાદ ઉગારે તન ॥ નરશાઈ રૂપ ધરૂ નીરધાર ॥ ને મારો હરણા કશબ લાગી નહી વાર ॥
વરી ધરૂ ॥ વામન રૂપ વીશાળ ॥ છબોલ લછ (દવ) બોળવી જાળ ॥ જાલી કરમાં ફરસી ફર
સુ રામ ॥ કર એવું કોય કરે નહીં કામ ॥ હણી પોતાની માત ॥ કાનજી કાહારી ॥ દીઠે તમ
ને ત્રીકમ દયા ન આવી ॥ કીયા તારા ગુણ ગાવુ ગુણવંત ॥ ક્ષતરીઓ કેરો તે આણો અંત ॥
સાતમે રામ લક્ષમણ વીર ॥ ને દશરથ કેરી ભાંગી ભીડ ॥ જે જે કાર વરતાવો જુગ માહે ॥
ને માઇરા દઇત તારણ કારણ કાચ ॥ રૂશીનો જે જગન કરાયવો જઈ ॥ ને શાધવી નારને લા
યવા શાઈ ॥ ભાયગ જઇ ત્રંબક જનક ગરે ॥ ને પ્રભુ તાહારી કોઇ ન પીછે ફેર ॥ વળી વ
ળી વચન પાળવા તાત ॥ ભોગવુ વન તે વઇકુઠ નાથ ॥ બાર વરસ રામે વેઠા વનવાશ ॥

(કેવળ રસ.)

લક્ષમણ વીરને સાથેની પાસ ॥ સુખ દુખની ગમતાતાદન ॥ એવામાં એક થયુંરે વીગન ॥ સીતાને હરી ગયો રાવણ ॥ પ્રભુ પેમદાનું રાખુ પાણ ॥ શામી જઇ સાગર બાંધી પાગ ॥ પા ણીમાં પથર તારીયા રાજ ॥ શોવાણની લંકા લગાડી લાય ॥ રાજા રામે મારે રાવણ રા એ ॥ ભભીક્ષણ ભાઇ પોતાનો જે ॥ આપી રાજ અમર થાપીયો તેહ ॥ મથુરામાં પ્રગટા પ્રા ણજીવન ॥ ક્રસન પક્ષ અષ્ટમી કેરો દીન ॥ વાસુદેવ દેવકીની પુરી આસ ॥ નખેતર રોહિ ણી શાવણ માશ ॥ કાલા ગરેહમાંએ કરી કુરાગ્રા ॥ જાણી દેનદેવ દામોદરારાય ॥ પાપીએ બહુ કરીતી પીડ ॥ ભગત જાણીને ભાંગી ભીઠ ॥ દરશણ દીધું દીન દયાળ ॥ પુરણાનંદ પુરણા કંશનો કાળ ॥ દેવકીને ગરભ રહો તો જે ॥ ને આળ પપાળ થઇ ગયો તે ॥ ઓઈગે બેઠા આણંદ રૂપ ॥ તાહારૂં સુંદર શામ સરૂપ ॥ ધરે ચારે મુગટ કુંડલ કાન ॥ ને ગુંજાહાર ભુંદર ભીનેવાન ॥ એવા તમારા આણીઆળા લોચંન ॥ શુંદર શામ મનાહરગન ॥ જળહ ળ જલકે કરણ કપોળ ॥ ને જાણે ચંદ્રની કળા શોળ ॥ લેલાવટે કેશર કેરી આડ ॥ દરશણ એવું મને તું દેખાડ ॥ વરણાગીએ વરણવી જાય ॥ છેલાહીની જુગત જાદવરાય ॥ ભરગુટી ભામર વંક નવંક ॥ ને કાનજી કેસણ કટીનો લંક ॥ મધુરી મોરલી મુખનો મોડ ॥ ને જેજે રંગીલા શ્રી રણછોડ ॥ પીતાંબર શુંદર પેહેરૂ સાર ॥ પાળવે ગુગરીનાં ઘમકાર ॥ સંખ ચક્ર ર ગદા પદમ પાગ ॥ પરેમદી પ્રગટા વઇકુંથ રાય ॥ પ્રભુ માહારા પ્રાકમતાહારા શુધ ॥ આ જાણા રેહયું ગરૂડા રૂઠ ॥ ટાળવા ત્રણ ભોવનનો તાપ ॥ અહી રામા આવી છપાડું આ પ ॥ ક્રશણ રૂપ ધરૂ કીરતાર ॥ ને આઠમે ગોકુળમાં અવતાર ॥ વળી આણંદ કરતે નંદર ચને ઘેર ॥ પ્રભુ તારી કોઇ ન પીછે પેર ॥ બાળા પણ ખેલીઆ બાલમુકંદ ॥ ચારી ગાય ગે

(કેરબ રસ.)

વાળા થઈ ગોવંદ ।। જશોદ ના પ્રાણ જીવન જીવન ।। ગોપી ગોપ નંદજીને ધંન ધંન ।। ધ ન ધંન જમુનાજી । તીર જેમાં તમો જીલા હશે જદુવીર ।। ધંન ગામ ગોકુળ ગોપી ગોવા ળ ।। માંગી લીધા માખણ દીન દયાળ ।। ધંન ધંન આહીરનો અવતાર ।। ને પ્રગટા આ ણંદ રૂપ અપાર ।। ધંન ધંન કદમ કેરી છાય ।। ને બેઠા હશો તારણ તીકમ તાએ ।। ધંન વદ્રાવનના વંશી વડ ।। ધન એ ધરતી અતી ઉલટ ।। ધન કુંજગલી જુગલ કીશોર ।। ધંન મોરલી ધર મરકટ ચારે ।। વલણ ।। ધંન ગઉ ધેન ચતરૂ ભુજ ચારી ।। ધંન વાછરૂ ધંન બીજની નારી ।। ધન ગોવરધન ટચલીએ ટોલો ।। ને કાલીનાગ નાંથો રંગ રોલો ।। ધન ધ ન માટી આરોગા માહાવ ।। ને તજી ખટર સંભલો થયો ભાવ ।। જશોદાએ જારે જોયું વદ ન ।। મુખમાં દખાડા તણ ભોવન ।। અચરત માતા પામી મન માંહે ।। ધરે મુખ આંગલી કારણ કાંઇ ।। વળી મન મોહન મુકાં તે માયા ।। ભુલી ગઇ ભામની દાળજી ડાહ્યા ।। કુંવર કંઈ કામની હેતે હુલાવે ।। જશોમતી જાણીને લાડ લડાવે ।। એક દીન ભરા ગોરશની ગોલી ।। ધુતારે તે ધાહીને નાખી ઢોળી ।। અનુખલે અંતરજામી બંધાયા।। ને કોણ કારણ તમો કાંન જી નવ અકળાયા ।। મોડા તમો જમેલા ।। અન જળ જારે ।। ને અચરત પામુ હરી શકતા રે ।। પુરા તારા પ્રાક્રમ પ્રાણજીવન ।। ને વગાડી જઇ મોરલી વંદરાવન ।। વાકુળ કીધી તે બીજની નાર ।। ને તજી ઘર નીશરી ગોકુળ બાહાર ।। એક પેહેરા અવળા આભરણ અંવ ગ ।। તેને લાગ્યો રશીયા સાથે રંગ ।। એકે ઓઢો ચણીઓ પેહેરાં ચીર ।। ભુલી ગઇ મહી લાવા નીર ।। એકે આંજ્યુ નઇણે શીદુર શાર ।। ને કાજળે માથ ભરો નીરધાર ।। એકે પેહેરે કરનુ કંકણ કાન ।। ને તજી ઘર નીશારી રડતી રાંન ।। એકે વાછરૂ ને વરાસે

(કેવળ રસ.)

ગોપાળ ॥ પોતાનુ તાણી બાંધુ બાળ ॥ પ્રભુ શકી આવી તમારી પાશ ॥ અબળ જાણી પુરી આશ ॥ બાળી રંજની કરી ખટમાશ ॥ ગોપીઓ રંગે રમાડી રાશ ॥ મારયા કઈક અનેક અશાર ॥ પ્રભુ તાહારો કોઈ ન પામે પાર ॥ માશીનો કાહાડો વીઠળ વંશ ॥ હુન તેં મારો મામો કંસ ॥ છોડાવ્યા માત પીતા પરીવાર ॥ માહારે તો વીઠળ તાહારી વાર, જુઠા રૂપ ધરીને બેઠો વીર ॥ પામે દુખ શંસાર શામ શરીર ॥ શારી બુધી હોઠો તણી હુરી લીધી ॥ ધણી દુરમત હમ.ણાં દીધી ॥ કહોકો અકરણા કથા રશ ગાતુ ॥ કહો કોઈ દેવ દરશણ જાતુ ॥ કહો કોઈ શંતની શેવા કરતું ॥ કહો કોઈ ધ્યાન હરીનુ ધરતું ॥ કહો કોઈ આચાર શુ રહેતુ ॥ કહો કોઈ કુડ કપટ નવ લેતુ ॥ કહો કોઈ ધરમને મારગ ચાલતુ ॥ કહો કોઈ ફુડે વાંક ન થાતુ ॥ કહો કોઈ વીપ્રની કરતુ શેવા ॥ કહો કોઈ ટળ વળતુ દાન દેવા ॥ કહો કોઈ ભુખ્યાનુ મુખ નવ જોતું ॥ કહો કોઈ મુવાને આમન રોતુ ॥ કહો કોઈ જાગીને બોલાતુ જુઠું ॥ કહો કોઈ લપાતુ રૂડું અરઠુ ॥ કહો કોઈ ગાયને ગાળન દેતુ ॥ કહો કોઈ કળાનુ દાન ન લેતુ ॥ કહો કોઈ કાઅર થાતુની તારે ॥ કહો કોઈ વલવલતુ નકી વારે ॥ પેહલે એવુ શત હતુ મારા શામી ॥ હવે અતી હાપાણ અંતર જામી આવ્યો કલી કાલ ટસંકી કરોછો ॥ જાબો દુરીજન શંતને ડરાછો ॥ દેવ દરશણ ગયા દેવ ટાહી ॥ બેઠા શીધ રહાછે છાના છુપાહી ॥ હરી કેમ ધરમ ગટી ગઈ છે ॥ હવે કહોને શશારમાં શું રહુછે ॥ પીડાછે પતીત વેદ પુરાણી ॥ પીડાઅ છે સદરી શાસ્ત્ર મળી ॥ પીડાઅછે ગાઓ ગોપીનાથ ઘણું ॥ મારે ઓળુ ત્રીકમ છે તમતણું ॥ પીડાઅછે પ્રભુ પરજા તમારી ॥ વાલા કાંઇ જુવોને મન વીચારી ॥ જુગશાહે જુડ મડાણીછે જાળ ॥ નથી કોઇ

(કેવળ રસ.)

રામ નામનો રાજી ॥ અધરમી અન્યા કરેછે ગણેરો ॥ ધણી ઓવાં આછા કટકા કરે ॥ કરે
અન ... ને ખોટાઇએ ચાલે ॥ તેને શાલી અટકી આપમાં આવે ॥ આંધા થયા ઘર ધંધા
માં ભુલી ॥ ફરેછે બાપડા ફોગટ ફુલી ॥ ગાંઠધા વલી અનેક અહંકાર આણ્યો ॥ જીવ્યા
ની જુગત કોઇ ન જાણ્યું ॥ કરે મન મોટાઇ મુરખ માહાલે ॥ કરી કરમ હેન અડગાઇ
માં ચાલે ॥ કઇ કટી મુઆ ॥ કલજુગ માંહે ॥ કરો હવે કીરપા ઠાંમે ॥ ફુલો માહાલો
પ્રભુ રાંક છું રામ ॥ આવો શરણે ઊગારો સુંદરશામ ॥ કારણ નવ ... કલજુગ માંહે ॥
હવે પ્રભુ મુકતા જાશીએ બાહે ॥ પડદા ભાંગીએ પ્રાણજીવન ॥ મનાવીએ મોહન માર
મન ॥ કરો ભેદ રાખીએ નહી ભગવાન ॥ દરશણ કેરૂં દીજીએ દાન ॥ હવે કેમ ચાલે
ચત્રભુજ માહારે તમ વના સંસારમાં કોણ તારે ॥ માટે દયા કરી ... દીન દયાળો ॥ બાલી
તારી સુંદર લાગી બાળે ॥ આવો આવો અંતરજામી આગા ॥ આગી ... મને દુખ
લાગે ॥ મારા રામજી કઇ નહી મન વીચારો ॥ ગની ગરીબનો છુ ગુનેગાર તમારો ॥ પ્રભુ
રાના અવગુન હોય અનેક ॥ પુરા હોઅ તે અંત ... ॥ ... ટોરૂ ...
માટે કેમ પોતાની માપલ ટાઅ ॥ વાહાલા મારા ગણો મુને ... ॥ ... છે અદ
કી પુર વીસવાસ ॥ આરા ભંગ કરીએ નહીં કીરપાળ ॥ દરશણ દીજે દીન દયાળ ॥ હવે કે
મ વીઠલ વેરો થાઅ ॥ તમો વીના દીન દોહલા જાઅ ॥ મુગા ... નહીં મન મો
હન ॥ શામી જુવો શામી છુ શેવક જન ॥ કાલાવાલા કરે છે બચારો બાળ ॥ દયા નથી
આવતી દીન દયાળ ॥ ભગતને ભીડ સુંદર તુને ભીડ ॥ ભગત પીડાએ ગણી તમને પીડ ॥
ગાગા તે અનેક જન અપાર ॥ હમારે તો વીઠળ તાહારી વાર ॥ મુકાવરો મગર ધરહો કરો

(કેવળ રસ.)

ગાછ ॥ તેની ચંતા કરીને અંતભુજ ॥ આણુવણપાએ ધાઆ પરી બંમ ॥ આઇપુ વહાકડ તા નુ કીકયુ કમ ॥ કુરૂને આરીઆળ અ શાન કેહુ આપીયુ ॥ તે દાશાનુ દુખ દાલીદ્ર કાપુ' ॥ નવા ઉગારીઓ અંતરજામી ॥ લાનુ' ॥ તેળ તાડુ કરૂ મારા સ્વામી ॥ પણુછ પેહેલાક ભગ. તમારે ॥ રાખી લાજ નાથજી રહો તુ ન્યારે ॥ ચંદ્રહાશને કીરપા કાહાન તે કીધી ॥ વ ખ કહીને વીખીઆ નાર દીધી ॥ આધરમીને હોઇ અજામેલ જેવા ॥ ગુણકાના સંગી અ ગનાની એવા ॥ થયાં અંતકાલ આવયા જંમ જારે ॥ પોતાને બાળક બોલાવીએ તારે ॥ ધાએ તુ નારાયણ આ કારને કહુ' ॥ તેવા કેમ અંતરજામી લહુ' ॥ આવા અણતેડા ધા મસા ધીર ॥ આપયુ તેને શાંસ શરીર ॥ આપે ધાતા હેડે તુ મોટા છે માહાવો ॥ ગારે વશ કારે શુ આવક આળશ લાવો ॥ હુ'તો હરી હરી કરી બોલાવુ. ॥ તુ' અંતરજામી કાતે કે ન ગ્માં પાંકવની પુઠે રવડો રાંન ॥ માહાર કહુ ધરતા નથી કાન ॥ અરજુનનો રથ આપે ખે ડો ॥ અર્જુન ઠેકાણે થયો અણ તેડો ॥ ગણા કાલાવાલા કરૂ છુ' હુ કામી ॥ હાઈએ તારે ક આ નથી મારા સ્વામી ॥ પ્રભુદ્રુપતીની તમે પતરાખી ॥ શકળ લોક જાણે પુરી નર શાખી ॥ શકળ લોક જાણે પુરી નર શાખી ॥ નરશો નવાણુ પુરઃ ચીર કોરા ॥ કહા કહુ મકરમ ની કમ તાહારા ॥ મુજ ભાણી હવે ભેટ કરો માવા ॥ કાહાનજી કઠણ થયા છો શુ આવા ॥ મેલા આમશો મનના મોરારી ॥ આણે રામે આવી પુરો આશ હમારી ॥ આપયુ શરણ તેને છો હે કેમ કીજે ॥ મલાશુ કાનજી કપટ નવ કીજે ॥ પ્રભુ થાવ પુરગટ આનંદ આણો કુને રશા ના દાશનો દાશ જાણો ॥ વમળ મન કીજે દો કાનજી કાળા ॥ આવી આપ દરશણ દીન દ આળા ॥ પુરવ જનંમની પીત શંભાળી હવે મુજ શામુ ભુંડર તમે ભાળી ॥ પીતે ધરી ભરમ

(કેવળ રસ.)

ગોકુળ ગામ થારી ॥ પીતે ગઇ તમની અહલ્યા ધાણી ॥ પીતે પરશોતમ તમે પાંડ
વાર ॥ લાખા ગ્રહમાંથી આપ ઉગારો ॥ પીતે પુરણાનંદ રહ્યા હો રાજી ॥ [illegible] ગોરે આ
રાગી આલાજી ॥ પીતે વાસુદેવના પુત્ર કહેવાણા ॥ પીતે અન [illegible] [illegible] હારા ॥ પીતે
જશોદાજીને ઘેર પધારા ॥ ગોપી ગોપ ગોપાળા [illegible] [illegible] ॥ [illegible] ગત ન્યારી છે શાર
ગ પાણી ॥ પીતે કુબજા કીકરી પટરાણી ॥ પીતે બળને દરે [illegible] [illegible] ॥ પીતે પાંડુજી
પોલીઆ થઇ રહ્યા ॥ પીતે સુદામાનુ દાલીદ્ર ભાગ્યુ ॥ પીતે દરશણ હું [illegible] [illegible] પીતે
નરસઇઆને આઇપી હાર । મામેરૂ પુરૂ નવ લાગી વાર ॥ [illegible] દેવુ [illegible] છાબડુ હું
નીઆમાં કોણ ગણી તને દાકુ ॥ જે રોની આસ તમે પુરી પાડી ॥ [illegible] [illegible] જુગદીશ
જીવાણી ॥ મીરા બાઇનું વીખ અમરૂત કીધુ ॥ દરશણ દીન દયાળજી દીધુ ॥ મારે વારે કેમ
કરે કઠણાઇ ॥ પભુ પીતની રીત હવે જણાઈ ॥ પડે કામ તારે પુરૂ પરખાએ ॥ [illegible] ર [illegible]
ળા અમથા ધોળાએ ॥ જેને વીતી હોય તેતો જણે ॥ અજાણ્યુ મનમાં હુંકાર આણે
પીતે શુખ પલક મને નથી પડતુ ॥ જેને રંગ લાગો તે તો રહે રડતુ ॥ ચાલતા હાલતા પર
મુજ પોકારૂ ॥ જાગતા સોવાગતા ધરૂ ધાન તારૂ ॥ આવી ગલો જારે ભાગે દુખ તારે ॥
વા અદ ગાઅદ કાએ મને તુ મારે ॥ સુણી દે મોહન તુ મનનો ગાએંદા ॥ હવે વટે છે વા
હાલા તારો વાએંદા માતાનો કોનેથી ઉપના આપે ॥ હુનો રહ્યો જગદીશ જાપે ॥ ભુંડા તે
તો બીક ભગતની ભાગી ॥ મારે વારે વીઠલ કેમ વાર લાગી ॥ બોલને બાપજી મે તારૂ શુ બ
ગાડ્યુ ॥ ચાલ્યે નહીં દન વાહી વરશ કાઢ્યુ ॥ ગરીબ છું ગોવંદ જો તું મુજ શામુ ॥ મા
હારા કંથ હીન ચરણે ચીત નામુ ॥ કઠણ કેમ થયા કળજુગ માહે ॥ હવે ભેદ રાખો નહીં

(કેવળ રસ.)

કાનજી કાએ ॥ પડે ચુક ચાકરીમાં જો કેવાએ ॥ તોએ મારા નાથ નવ ગુણ કેમ કહાએ ॥
તારો જીવ છુ હરી હુ અપરાધી ॥ આવયા શરણે તારે પશુ રાખ બાંધી બાંધી મુકી છે લાખ
દુખ દેખાડે ॥ ભાગે તોય તેનો આગળથી ઉગાડે ॥ માટે કહો જાહેર ॥ હવે બેર જાણો ॥
વાલાએ બોલુ છુ રખે રીશ ન આણો ॥ નહી લાજ રાખુ હવે લાલ તાહારી ॥ આણે શામે
આવી આશા પુરી માહારી ॥ આવ્યો શરણે તેને છેહ કેમ દીજે ॥ મહારાજ કાનજી કપટ નવ
કીજે ઉગારૂ છુ આપ આવની કર વેઠો ગણો પડડો રાખે છે પહેલો ॥ તુંતો માહા ઠગ હાશ
છે ઠગારો ॥ અધરમી અકરમીને માણશ મારો ॥ દુરાજન દુરટમતી કારી ॥ નધારો ગટાકો॥
અવગો અટારો અકાર ભકાર સંસારી સળવો ॥ વઢી વેઢી બઢારી અવળો બઢાળી બળાણી
આણી તુ રૂડો ॥ પરતઠ પામી કરતાર કુડો ॥ હણી માતા હાથે ગાહી નવ હવા ભારગ ર
ખશશોનો આણ્યો અંત ॥ મોહન મારી માશી વગી મામો કંશ ॥ કાળા કળખાનો કાળો
ત વંશ ॥ અભીમાન ભાણેજ પોતાંનો કાઢ વો ॥ પરણુ તેહ ચકરાવે ચાલો ॥ ધર રૂપ
ઉદરનું કુડ કીધુ । કરકુનાં દગરણુ તણું દાંન દીધુ ॥ રખે તુ કટંબ કળીઓ કરીને ॥ છપ
ન કોટ જાદવમાં વીચરીને ॥ જરા સંગા જામો જુગદીશ ॥ માગી લીધુ જાચ્યા
રાખી મંન રીસ ॥ બેનમુ ભડાવો કવચ હરીને ॥ મારો રાજા આમ અપત કરીને ॥
એવા પરણુ પરાક્રમ છે તારાં પુરા ॥ થોડાં કહાને અનેક રહ્યાં અધુરાં ॥ દીન દીન પરતો
માહાત્મ્ય મોડે ॥ એક લખ ભાગેને શવાલાખ જોડે ॥ એગ । તને અડતુ નથી એક કરમ ॥
મોટા મેતઃ ...રો લહો નહી ગરમ ॥ સાચુ કહેતા શામાં રીસ રખે ચડતી ॥ તારી વાત એ
ક ગુને નથી જડતી ॥ વળી કેશવા લંક મરેશ છાનો ॥ મારૂ કહ્યુ મોહનજી તમો માનો ॥

(કેવલ રસ.)

બસો ભોહુ ધુનથી બડભાગી ॥ માહામા માહારા કષ્ટુર ગુમાડી ॥ વસા મંન કીજે વાળ બાર વાગે ॥ માહુકેન શબ્દદાસ દરશણ માગે ॥ ભુરા ગજો ભુસી સકે સુખ. વાસે ॥ જે જ્યોત જગદીશ હુરમાં જાગે ॥ ઓસામ શાગતે અહંકાર ન કીજે ॥ પ્રભુ પંડમાંથી પરગટ લહીએ ॥ દરશણ કરીને મનમાં રહીએ ॥ નથી વેગળા નાથને ઠામે જાણું ॥ ગંટમાંહે ઓનંદ વેદ વખાણું ॥ ફુલારામ ફુલી અમલ તે કીધો ॥ ધોસા માગલ્પીઉ મારથ લીધી ॥ પાંચે તત્વ પુરા તેનાં પાંચ રંગ ॥ ખટ ચક્ર અસ્ટ કમળ એક અંગ ॥ પરીલ પથવી અસાંક સહિત ॥ શાંમ વરણું આભનણું તણા રંગ રાતાં ॥ નીલા પવના એ પાંચે તત્વ પુરા ॥ એ સાની આધુરા ॥ નવળ નાર શાથે નવળ નેહ કીધો ॥ પ્રેમ પ્રેમના રસ પાણું પીધો ॥ એ ગળાપે ગલાસુ અમણાની સંગે ॥ ફરી રીત જાણી ... ॥ બન્ને અજપા જાપ નીત થયા ॥ એકવીશ હજાર ખટ શો જપ ... ॥ ... અંબર ગાજે ॥ ગનનન ગંટ અણહદ વાગે ॥ કાણુણણ કરી ગુગરી ... ॥ કોટા ઝગમગે ॥ ઝપઝપા બારે ॥ ઠણુણણને પુર માંહે ઠમકે ॥ ઘણુણુ ॥ વીજલી જોત જબકે ॥ મધુરી મોરલી વાજતા માંહે બોલે ॥ સુણી સેરાનાગ મન ડોલે ॥ જોહા મોહા મોટા મુનીવર ધુન ॥ સંપ તને હવાજે રોહામણું સુન ॥ વેર્ત રહી જમુનાં જુગત તાહારી જાણી ॥ રંધાણો પવન પલા આની પાણી ॥ દવાર દેવ આ દરશન દીધા ॥ એમ નહી માનુ હો અંતર જામી ॥ કરો વાત પરગત કાનડ કામી ॥ આવો આવો મલીએ આલીગંન દીજે ॥ શામીતારે શોનકનુ મન રીજે ॥ પટંતરો ભાગ પ ભુરો પરદા ॥ મને કહે માગ હવેશો હરદા ॥ કાતાર હોયતે કરપી ન થાએ ॥ જાણુ

(કેરંળ રસ.)

હેતા જાચકનુ પણ જાણે ॥ નથી લોભ કરતો પરભુ પાસે લાગુ ॥ દ
માગુ ॥ એટલે રસીઆત રહીછુ રાજ ॥ નથી કરતો હું જુગદીશ
એવો માહા શતવાદી ॥ નથી વાગવા જોગ હુ અપરાધી ॥ મોટા
શીશ ॥ મનમા જાણુ જે રજે કરે રીશ ॥ ઉલ્યા કેમ ઉપડે જાણ
રશાગુ હેતા અહેતા ॥ પરભુ થાવ પરગટ દેવ ॥ શામ તારી એક ન જાણુ સેવ
ણુ ભુદર ભંજન ભલાહી ॥ જાણુ પુજા આરચા ગુણગાહ ॥ જાણુ પર
પુરો ॥ નજાણુ આજાર અંગ ધ્યાન અધુરો ॥ નવ જાણુ વેદીક વેહવાળ ॥ નવ જાણુ
ગુણ અવગુણ ગોપાળ ॥ માહા મુઢ ધુમન મેહર કરવી ॥ મતરૂ ભુજ ગોહરમાં ધરા
ધરવી ॥ વચન છબીલા કહુ એક હેતુ ॥ હવે વાલા તુને વીનવુ હુ નવ કેહુ ॥ પરભુ આ
વો પાશે રહો તારી આશે ॥ દરશણ માગુ રણછોડ દાશે ॥ પરણામ પ્રાણામ પરગટ રૂપ શુ
ને ॥ આવી આપ દરશણ સોહન મુને ॥ હવે શાગી શેવક શુ વેદ શાભા ॥ પડ્યો લાગો
ને મારૂ કહુ માનો માહા સુખ દઉ વાળા મને ત્યારે ॥ કેરળ રસ ગાઉ આવો શાણુ તા
રે ॥ જોજો હરી હવે હુશારથ થારો ॥ નથી થાકે માહારો તાહારૂ અરઘ જાણો ॥ હુતો ક
લા વાળા કરી થાકો ॥ આવી આપ દરસન કે સુખ નાકે ॥ નકારો કરશો તો કોઈ
માગે ॥ દાન આપતા આવડુ દુખ લાગે ॥ લાલ લાલચરે નથી જેલાતુ ॥ કાલા કાઢી
નાખ કપટની કાંતી ॥ અવકે થઈને શુ આમ રહ્યા છો ॥ મારે વારે નાથ નગુણા થયા
છો ॥ હેતનુ વચન રાખ હરી રાખ હરીઆ ॥ મીઠુ કરી માનો કડવુ નહી કહીઆ ॥ દરદી
ઓ હોઅતે દરદ ચોમાડ ॥ નેન ન નાથ કેમ મારે ॥ મુકો મંનનુ કુડ મેઠા ॥ દઆકર

(કોળ રસ.)

॥ કેવળ રસ ગાઈ પામુ મોજ પુરી ॥ અવે રાખવી નહી આસ અ
માનો મના શ મી ॥ પરણામ પરણામ તુને શીશ નામી ॥ શામે મ
ા ॥ પરણામ પરણામ નીરંજન દેવા ॥ આણુ પુજા બીજુ કાઈ ન
રણામં પુરાણાનંદ પુજુ ॥ શુકક કેશર સુંદર શાર ॥ પરણામ પરણામ તુ
॥ કંઠે પુષ્પના આપુ હાર ॥ પરણામ પરણામ તુને કીરતાર ॥બએ હાથે વધાવુ
ાળી ॥ પરણામ પરણામ તને વનમાળી ॥ એમ કરૂ પુજા પુરો આશ મારી ॥ પ
રણામ ...મગે કુસ ગાય તારી । ચતરભુજ ચરણે આપો મને વાસને ॥ ને ગરૂ પરતાપે ક
હે રણછોર દાસ ॥ ઇતીશ્રી કેવળ રસ સંમપુરણ થઓછે ॥ આ પરત ઘણી જુની હતી ને એ
દેશાવરથી મેળવી ત્યાં અસુધ હતી તે સુધારીને શેઠ કસ્તુરચંદ મુળજીસાએ ઉતારી છે કા
નો માન વધતો ઓછો હોયતો શંભાઈને વાંચજો (બોલો એકવાર) જે જે શ્રી રણછોડ
મસ્તુ. આ ચોપડી સુરતછાપરીઆરોરીમાં કસ્તુરચંદ મુળજીશાને તાહાથી તથા સુરત બરાન
પોરી ભાગળે ગાંધી નાગરદાશ જગજીવનદાશને તાંથી તથા સુરત ગોપીપરામાં ભાજશા
ની પોળની શામે ગાંધી ગોળાભાઈ ગોપાળદાશને તાંથી મળશે રૂ૦૦ની કીમતે.

સમાપત.